

стѣпки до бѣсилката; Ботева — съ послѣднитѣ му думи: „свобода или смъртъ“ — Вие, драги учителю, възкресихте съ паметникъ вѣченъ, съ вѣнецъ неразрушимъ; въздигнахте съ своята муза и героитѣ на Шипка, които съ тѣлата си покриха чукаритѣ на Хемусъ и съ изобилно пролѣтата кръвъ осветиха свободата на България, вие възпѣхте Сливница — новата Шипка за България, вие сплетохте ѝ вѣнецъ:

Отъ звукове, що никой не сбирѣ,
Отъ дивий ревъ на битката грѣмлива,
Отъ еката на Витоша бурлива,
Отъ нашето „ура“ . . .

Селйолу, Гечкенли, Одринъ, Люле-Бургасъ, Бунаръ-Хисаръ, Чаталджа, Булаиръ, Солунъ, Дрѣнова-глава, Трета-рѣка, Тутраканъ, Арабаджи-Кубадинъ, Черна-вода, Комана, Аржешъ, чакъ до Серетъ и Карпатитѣ; Дойранъ, Каймакъ-Чаланъ, Черна, Битоля, Пелистеръ и Охридъ синъ — вие сжщо не забравихте!

Отъ люлката на младенеца българче, до гроба на стареца българинъ, Вие, драги учителю, давахте духовната храна на българската душа и когато българскиятъ щикъ — при Шипка — воюваше за свобода; при Сливница — се борѣше за обединението, а при Струга, Мѣста, Вардаръ, Серетъ, Перистеръ, Охридъ и Струга, българскиятъ ножъ чертаеше въ гранитнитѣ скали границитѣ на велика България, тѣ пѣхха Вашитѣ „бурливи“ пѣсни, съ които водѣха борбата и съ които съ усмивка на устата умираха въ биткитѣ неравни.

Тѣй сте учили народа, многуоважавани поете, въ продължение на 50 години и днесъ. При празнуването на този юбилей отъ цѣлия български народъ, доброволцитѣ отъ „Сливница“, Високо като цѣнатъ Вашитѣ заслуги, покланятъ се прѣдъ васъ и молитвуватъ още веднажъ Всевишния да усили Вашитѣ дарби въ полза на народа и родината.

Живѣйте за слава и за величие на България.

Прѣдседателъ: полковникъ В. Лазаровъ

Подпрѣдседателъ: капитанъ С. Бѣлчевъ

Секретаръ: Ив. Гайдаровъ

Членове-настоятели: { П. Зографски
 { Иосифъ Минчевъ
 { Авр. Аврамовъ